خبر

هشدار کانون صرافان:

دلالان ارزی را آزاد نکنید، مجوزتان باطل می‌شود

● به گزارش مهر، کانون صرافان ایران با صدور اطلاعیه‌ای به اعضای خود هشدار داد هیچ‌گونه اقدامی جهت وثیقه‌سپاری برای آزادکردن دلالان ارزی انجام ندهند؛ درغیراین‌صورت مجوزشان توسط بانک مرکزی ابطال خواهد شد. در این اطلاعیه آمده است: «با توجه به اینکه حضور دلالان ارز باعث به‌هم‌ریختن نظام ارزی و اقتصادی کشور شده است، از صرافان محترم تقاضامندیم در صورت دستگیری این عناصر از آزادکردن آنها به قید وثیقه جدا خودداری نمایند. لذا از ۱۳۹۷/۷/۳۰ هرکدام از صرافان که مبادرت به انجام این امر نمایند، مجوز فعالیتشان توسط بانک مرکزی ابطال خواهد گردید».

واکنش وزیر ارتباطات:

«بی‌سلیقگی» یکی از اپراتورهای تلفن همراه

● وزیر ارتباطات اقدام یکی از اپراتورهای تلفن همراه در ارسال پیامک هشدار به مشترکان نسبت به تماس از سوی شماره‌های بین‌المللی ناآشنا را نپسندید و آن را به‌پای «بی‌سلیقگی» گذاشت. به گزارش تسنیم محمدجواد آذری‌جهرمی با انتشار توییتی درباره قانون بقای کلاهبردار و قاچاقچی، گفت: کلاهبردار و قاچاقچی از بین نمی‌روند بلکه از شکلی به شکل دیگر تغییر ابزار می‌دهند. وزیر ارتباطات گفت: یک روز پیامک کلاهبرداری، این روزها Missed Call و انتظار تماس و شارژ مشترک تلفن همراه. با به اشتراک‌گذاری، مانع ضرر مردم شویم. این اطلاع‌رسانی وزیر ارتباطات دقیقا بعد از پیامک گسترده یکی از اپراتورهای تلفن همراه برای مشترکانش با این مضمون «مشترک محترم، در صورت مشاهده تماس از سوی شماره‌های بین‌المللی ناآشنا و نامتعارف از کشورهای مختلف، از برقراری تماس با آنها جدا خودداری فرمایید؛ تماس با این شماره‌ها می‌تواند هزینه زیادی را به شما تحمیل نماید» صورت گرفت. با توجه به اینکه شماری از مشترکان نسبت به این اطلاع‌رسانی پیامکی معترض شدند و محتوای نهفته در پیامک را غیرواضح و مبهم دانستند، وزیر ارتباطات نیز همراه با آنها این پیامک ارسالی از سوی اپراتور تلفن همراه را «بی‌سلیقگی» عنوان کرد.

آغاز توزیع سبد کالای حمایتی

● عرضه سبد کالای حمایتی دولت در برخی فروشگاه‌های زنجیره‌ای آغاز شد. به گزارش تسنیم، عرضه سبد کالای حمایتی دولت در برخی فروشگاه‌های زنجیره‌ای در تهران آغاز شد. بر اساس این گزارش، مبالغ در نظر گرفته‌شده برای آن دسته از گروه‌هایی که مشمول دریافت این سبد حمایتی می‌شوند، به حساب یارانه سرپرست خانوار واریز شده و در فروشگاه‌های عرضه‌کننده این سبد حمایتی، امکان تهیه اقلام مصرفی خانوار برایشان مهیا شده است. به گفته مسئولان فروشگاه‌های عرضه‌کننده این سبد حمایتی، مشمولان دریافت این سبد کالا که اعتبار لازم به حساب یارانه آنها واریز شده با ارائه کارت ملی می‌توانند مایحتاج مصرفی خود را تهیه کنند. گفته می‌شود در مرحله نخست، خانوارهای تحت پوشش کمیته امداد و سازمان بهزیستی، این سبد حمایتی را دریافت کرده‌اند.

معاون وزیر صمت استعفا داد

● حسن یونس‌سینکی، معاون امور اقتصادی و بازرگانی وزارت صنعت، معدن و تجارت از سمت خود استعفا داد و شریعتمداری، در آخرین ساعات حضور در کابینه دوازدهم با این استعفا موافقت کرد. سینکی که دبیری ستاد تنظیم بازار را عهده‌دار بود، در شهریورماه از سمت خود استعفا داده بود اما محمد شریعتمداری در آخرین ساعات حضور در این وزارتخانه با استعفای او موافقت کرد. شریعتمداری به‌عنوان وزیر پیشنهادی تعاون، کار و رفاه اجتماعی به مجلس معرفی شده است. سینکی پیش از این نیز در قامت معاون وزیر بازرگانی، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و معاون وزیر جهاد کشاورزی ایفای مسئولیت کرده است. او رئیس ستاد تشدید مبارزه با احتکار و اختفا نیز بود. وی پیش از این به‌همراه دیگر همکارانش در سمت معاون وزیر صنعت، نامه‌ای جمعی امضا کردند و متنی مجزا را نیز برای استعفا به محمد شریعتمداری ارائه کرد. با موافقت شریعتمداری دیروز آخرین روز کاری وی در معاونت امور اقتصادی و بازرگانی بود.

قیمت سبد نفتی اوپک به کمتر از ۷۹ دلار رسید

● میانگین قیمت سبد نفتی اوپک در هفته گذشته برای دومین‌بار پیاپی کاهش یافت و به کمتر از ۷۹ دلار رسید. به گزارش مهر به نقل از دبیرخانه سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک)، میانگین قیمت سبد نفتی اوپک در هفته گذشته، به ۷۸دلارو ۸۵ سنت رسید، درحالی‌که قیمت این شاخص در هفته پیش از آن ۸۱دلارو ۴۳ سنت بود. همچنین قیمت این شاخص در روز جمعه (۲۷ مهر) ۷۸دلارو ۱۵ سنت بود. سبد نفتی اوپک شامل انواع نفت خام تولیدی در ۱۵ کشور عضو این سازمان است.

اول آبان، موعد سوم اجرای طرح خروج ۱۲ هزار نفری کارکنان صنعت نفت از طرح اقماری

کوچ اجباری نفتی‌ها

شکوفه حبیب‌زاده: طرح خروج کارکنان صنعت نفت از طرح اقماری و اسکان اجباری کارکنان به همراه خانواده‌هایشان در شهرهای عسلویه، کنگان، دیر و جم، دو بار تمدید شده بود و حالا در آستانه اجرائی‌شدن آن (اول آبان)، در رگبار انتقادها از سوی کارکنان مخالف قرار گرفته است. آنها می‌گویند اجرای این طرح، نه‌تنها به آنها بلکه به خانواده‌هایشان آسیب می‌زند. زیرساختی نیست، امکاناتی نیست و البته از همه مهم‌تر، هوای سالم برای زندگی وجود ندارد. از اواخر سال گذشته که اجرای این طرح در قالب یک دستورالعمل مطرح شد، قیمت زمین‌ها و املاک آن اطراف به‌سرعت روند صعودی گرفت و حتی در برخی از این شهرها، قیمت‌ها با تهران و شیراز به‌عنوان ابرشهرهای ایران برابری می‌کند. مخالفان می‌گویند سوداگران پشت این طرح هستند تا زمین بخرند و گران بفروشند؛ ادعایی که البته مورد تأیید وزارت نفت نیست و مشاور اجتماعی وزیر نفت هم در مقابل آن سکوت می‌کند. حتی مخالفان معتقدند که وزارت نفت برای کاهش هزینه‌های خود دست به انجام این عمل زده که به گفته طالبان، «طرحی تاریخی» است. با وجود این، مخالفت‌های گسترده، موافقان طرح که عمدتا از مدیران نفتی محسوب می‌شوند، بر این باورند که بر مبنای تحقیقات صورت‌گرفته، ضرورت دارد که کارکنان نفت در کنار مردم بومی و خارج از شهرک‌ها سکونت پیدا کنند تا هم ارتباط محلی تقویت شود و هم بنیان خانواده‌ها که به‌واسطه اجرای طرح اقماری (۱۴روز کار عملیاتی/ ۱۴روز استراحت) آسیب دیده بود، ترمیم شود.

اسکان اجباری ۱۲ هزار نفر در شهرهای کوچک

بنا بر ممنوعیت کار اقماری در صنعت نفت، بیش از سه هزار نفر به همراه خانواده‌هایشان باید در شهرهای اطراف اسکان بیابند. با درنظرگرفتن میانگین ۳٫۲ نفری خانوار در ایران، تعدادی فراتر از ۱۲ هزار نفر باید به شهرهای کوچکی بروند که هنوز امکانات لازم زیربنایی هم ندارد؛ شرایطی که البته مشاور وزیر نفت هم اذعان می‌کند که روی تهدید خود را نشان داده است، اما باید آن را به فرصت تبدیل کرد!

نامه هشدارآمیز یک مقام مسئول

اختلاف‌ها تا اندازه‌ای بالاست که حتی تیمور جدیداسلامی، مدیر منابع انسانی منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، در نامه‌ای نامتعارف خطاب به مولایی، مدیر توسعه منابع انسانی شرکت ملی نفت ایران به تاریخ ۱۳۹۷/۰۷/۲۱ هشدار می‌دهد که عواقب اجرائی‌شدن این طرح می‌تواند گریبان اقتصاد منطقه را بگیرد. او در این نامه می‌نویسد: «نمی‌توان از ستاد و به‌صورت انتزاعی به مقوله مهم و اساسی روزکاری و اقامت دائم و هر تصمیم دیگری که مستقیما به سرنوشت انسان‌ها مربوط است و در کیفیت کار و زندگی افراد اثر غیرقابل انکاری خواهد داشت، آمرانه و دستوری و بی‌ملاحظه به اثرات سوء آن اقدام نموده ده‌ها و صد مشکل فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی، سیاسی، اقتصادی، خانوادگی، بحران‌های محلی و نابسامانی‌های فراوانی که از این رهگذر حادث می‌شود، باعث به‌هم‌خوردن زندگی شکل‌گرفته به روال طبیعی خانواده‌ها که هرکدام متناسب با فرهنگ فردی و خانوادگی قوام و دوام یافته است را نادیده گرفت...» او در بخش دیگری از این نامه صراحتا به سودجویی عده‌ای در لوای این طرح اشاره می‌کند و می‌نویسد: «و به صرف تمنیات یک عده که با منفعت‌طلبی و اهداف مشخص با ارائه یک‌جانبه و ناقص گزارش‌های موهوم و هدفمند اندیشه و فکر ارزشمند و متعصب مقام عالی وزارت به مبحث خانواده و کانون پرمهر آن را به غبرت وادار نمایند تا با اصرار و تحکم بدون مطالعه همه‌جانبه با فشارهای متعدد و سختگیری برای اسکان، وضعیت روحی و بهداشت روانی کارکنان و خانواده آنان را به‌لحاظ فراهم‌نبودن شرایط لازم به ادله مختلف، تحت تأثیر قرار داد».

آثار سوء ممنوعیت طرح اقماری

عوارضی که این کارشناس برای اجرای این طرح اجباری از آن یاد می‌کند، چنین است: «کمترین عارضه این فشار عدم تمکین خانواده‌ها به اسکان در منطقه و شروع اختلافات خانوادگی، متارکه‌های ناخواسته و بدتر از آن با تشدید اجبار ایجاد خانه‌های مجردی را که از هم‌اکنون زمزمه آن در بین کارکنان در حال شکل‌گیری است، حتما به وجود می‌آورد و آرامش نسبی شهرهای هم‌جوار و فضای آبرومند مردمان خوب و متدین این مناطق را با دغدغه روبه‌رو خواهد کرد». این مقام مسئول همچنین با اشاره به بیماری‌های شغلی که در لوای اسکان دائمی کارکنان در بالادست، میان‌دست و پایین‌دست ایجاد می‌شود، از جمله سرطان نئوپلاسم، بیماری‌های عفونی و انگلی، هپاتیت A، بیماری‌های ریوی، تب و حصبه و...، نتیجه می‌گیرد: «نتایج بررسی‌های صورت‌گرفته بر عوامل تأثیرگذار بر اجرای اسکان در منطقه پارس‌جنوبی (منطقه ویژه/ عسلویه) به صراحت مبین آن است که اجرای طرح مزبور در این برهه از زمان نه تنها اهداف تعیین‌شده درخصوص ارتقای بهره‌وری و بهبود عملکرد موجود در سازمان و تحکیم خانواده را محقق نخواهد نمود، بلکه به دلیل فقدان زیرساخت‌های لازم و اولیه، امکان‌پذیر نیست و به‌طور حتم با تبعات و پیامدهای ناگواری همراه خواهد شد و آیندگان از آن به‌عنوان یکی از ناموفق‌ترین طرح‌های پیش‌بینی‌شده صنعت نفت در کشور یاد خواهند نمود».

#نه_به_روزکاری

برخی از کارکنان این مناطق در گفت‌وگو با «شرق» مسائلی مطرح کردند که در پی می‌آید. یکی از این کارکنان می‌گوید: «شهرهایی که وزارت نفت اصرار دارد با خانواده‌هایمان در آنجا سکونت پیدا کنیم امکانات لازم را ندارند و امکان زیرساختی برای بومی‌ها نیز اندک است». این کارمند با اشاره به اینکه در ۲۵ سال هنوز وزارت نفت نتوانسته مشکل آلودگی و محیط زیست را رفع کند، می‌گوید: «بسیاری از کارمندان و بومی‌های منطقه هم به بیماری‌های پوستی، گوارشی و بیماری‌های صعب‌العلاج دیگری مبتلا شده‌اند. شاید حتی بتوان گفت مردم به حال خود رها شده‌اند». «این مخالفت‌ها حتی به راه‌اندازی هشتگ #نه_به_روزکاری در شبکه‌های مجازی هم رسیده و همین اکنون هم مجادلاتی را در بین خانواده‌ها ایجاد کرده است» این را یکی دیگر از کارکنان به خبرنگار «شرق» می‌گوید و ادامه می‌دهد: «این فارغ از آن است که حتی تکلیف خانواده‌ها را هم روشن نمی‌کنند که آیا این طرح جدید اجرائی می‌شود یا در سطح حرف باقی خواهد ماند».

مسکن در کنگان هم‌قیمت تهران

او که در مناطق عملیاتی پارس‌جنوبی فعالیت می‌کند ادامه می‌دهد: «همین حرف‌وحدیث‌ها حتی تورم را در بخش مسکن منطقه ایجاد کرده و با سیل تقاضا، یک آپارتمان در کنگان و جم هم‌قیمت خانه‌های تهران شده است. حتی خانه‌های ۷۰ تا ۸۰ متری، ۵۰ میلیون پیش و دو میلیون اجاره داده می‌شود. با این کار فقط سود به جیب برخی از زمین‌خواران منطقه رفته و افرادی قبلا با دانش به اینکه این طرح اجرائی می‌شود، ملک و زمین خریداری کرده‌اند تا گران‌تر بفروشند». این کارمند نفت در ادامه به اجبار در حذف هزینه‌های رفاهی وزارت نفت اشاره کرده و می‌گوید: «برای اینکه کارکنان مجاب به پذیرش این طرح شوند، هزینه پرواز و ایاب و ذهاب را هم حذف کرده‌اند که آنها مجبور به ماندن شوند».

قصد اذیت و آزار کارمندان را نداریم

از سیدامیر طالبیان، مشاور اجتماعی زنگنه درمورد منطق اجرای این طرح پرسیدم. طالبان در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: به این موضوع باید فرایندی و بنیادی نگریسته شود. وزارت نفت قصد اذیت و آزار کارکنان خود را ندارد. در بررسی‌هایی که در مورد اسکان و شیوه فعالیت کارکنان صنعت نفت در چند دهه اخیر، در سطح وزارت نفت به‌عنوان سیاست‌گذار صورت گرفته، چند سیاست از سوی مدیران، معاونان، صاحب‌نظران و شخص وزیر، تصویب شد. طبق این سیاست‌های تصویب‌شده مقرر شد بر مبنای یافته‌های این پژوهش‌ها به‌منظور تقویت خانواده و رفاه آنها به‌عنوان بنیان نظام اجتماعی عمل شود. براساس یافته‌ها مشخص شد در آینده برخلاف روش‌های سنتی گذشته، شهرک‌سازی نباید داشته باشیم، زیرا شهرک، کارکنان را از مردم جدا و منزوی و منفعل از جامعه محلی می‌کند.

زندگی اقماری برای کارکنان نفت، سم است

او ادامه می‌دهد: از سویی مقرر شد که خانه سازمانی نیز حذف شود، زیرا براساس یافته‌ها خانه‌های سازمانی مضر تشخیص داده شد. به‌این‌صورت که کارکنان در این خانه‌ها اسکان می‌گیرند و تا زمان بازنشستی به فکر خرید خانه نمی‌افتند و در زمان بازنشستگی نیز دچار مشکل خرید خانه خواهند شد. بنابراین تلاش داریم در طول دوره‌ای که کارکنان با مجموعه صنعت نفت همکاری دارند، خانه‌دار شوند. این زندگی اقماری برای کارکنان نفت، مانند سم می‌ماند زیرا به مدت ۱۵روز این همکاران از خانواده‌های خود دور می‌مانند و فرایندهای تربیتی فرزندان از دست می‌رود و مدیریت خانواده را در دست نخواهند داشت. به گفته او، مهلتی از سال گذشته به شرکت‌های زیرمجموعه داده شد تا خود را برای اجرای این طرحی که از سوی وزارت نفت ابلاغ شده، آماده کنند، زیرا قصد داریم تا هویت و سرمایه اجتماعی در منطقه شکل بگیرد. در این راستا، تسهیلاتی نیز در قالب مابازای صرفه‌جویی در وزارت نفت، به کارکنان به‌منظور خانه‌دارشدن از دو طریق ودیعه مسکن و کمک به ساخت مسکن در نظر گرفته شود. همکاران جوان‌تر استقبال کرده‌اند و خود انتخاب می‌کنند، در کدام شهر زندگی کنند. طالبیان با کنایه می‌گوید: همکاران به روال سنتی عادت کرده‌اند. شاید اگر قدری تأمل بیشتری داشته باشند، زندگی کنار خانواده را به زندگی کارگاهی ترجیح دهند و متحمل هزینه‌های رفت‌وآمد شوند. از او درباره قالب پیشنهادی و توصیه‌ای این طرح می‌پرسم که در عمل در قالب اجبار از سوی وزارت نفت در حال پیگیری است. طالبیان پاسخ می‌دهد: مهلتی به کارکنان داده شده است اما همکاران و سازمان‌ها آن را جدی نگرفته‌اند. وجه توصیه و داوطلبانه این طرح آن است که کارکنان خود شهر محل زندگی خود را از بین چهار شهر عسلویه، دیر، کنگان و جم انتخاب می‌کنند و از یکی از دو روش خانه‌دارشدن که اشاره شد، استفاده کنند. به‌هرحال بنا نداشتیم که فشار به شهرها برای پذیرش کارکنان به وجود بیاید، به همین سبب تدریجی‌بودن اجرای آن را در همکاری با زیرمجموعه‌های نفت پذیرفته‌ایم، اما باید در نظر گرفت که اجرای این طرح، قطعی است. حال اگر برخی کارکنان تمایل به پذیرش آن نداشته باشند، زحمت آنها در هزینه‌های ایاب‌وذهاب و اسکان زیاد می‌شود.

عکس: ایلنا

گلایه از کارکنان پشتیبانی

مشاور اجتماعی وزیر نفت ادامه می‌دهد: دراین‌بین، کارکنان پشتیبانی هستند که بیشتر ساز مخالف می‌زنند وگرنه کارکنان بخش عملیاتی خود را با شرایط کنونی تطبیق می‌دهند. به‌هرحال مدیرانشان باید با آنها صحبت کنند و مشکلاتشان را طرح کنند تا در صدد حل آنها برآیم؛ نه اینکه به‌طور کل با طرح مخالفت کنند. به او می‌گویم با فرض اینکه فقط سه هزار نفر هم مشمول این طرح شوند، با درنظرگرفتن میانگین خانوار در ایران (۳٫۲) باید ظرفیت زیرساختی برای جمعیتی حدود ۱۲ هزار نفر فراهم شود. اصولا امکاناتی برای این تعداد افراد در شهرهای موردنظر وجود دارد؟ او پاسخ می‌دهد: تنها شهری که قیمت مسکن در آن افتی نداشته و سرعت ساخت‌وساز در آن فروکش نداشته، جم و کنگان بوده است، برای ساخت مدرسه و بیمارستان هم اقدامات لازم صورت گرفته؛ حتی در منطقه ویژه اقتصادی پارس‌جنوبی، ساختمانی برای کودکستان در نظر گرفته شده است. شاید عسلویه و نخل تقی کمی از زیرساخت‌ها دور مانده باشند اما برای باقی مناطق زیرساخت‌ها به‌سرعت در حال شکل‌گیری است و اگر همکاران ساکن شوند، وزارت نفت تلاش می‌کند که امکانات را افزایش دهد.

کارکنان ساکن شوند، زیرساخت فراهم می‌کنیم!

جالب آنکه در سخنان او حق تقدم به اجرای طرح و اسکان کارکنان به مناطق و سپس ایجاد زیرساخت‌ها داده می‌شود! البته مشاور زنگنه نسبت به این موضوع واکنش نشان می‌دهد: تقدم و تأخر این دو با هم بی‌رابطه نیست. اگر تعداد داوطلبان قابل‌توجه باشد، قطعا سرمایه‌گذاری وزارت نفت هم افزایش خواهد یافت. به‌هرحال، این تصمیم تاریخی است و در آینده خود را نشان خواهد داد.

یک فرصت و چند تهدید

او می‌گوید: بعدازظهرهایی که کارکنان نفت فارغ می‌شوند، در شهر جم نمی‌توان تکان خورد. بله این طرح برای بومیان منطقه هم فرصت است و هم تهدید. اکنون تاحدودی جنبه تهدید آن فراهم شده اما باید جنبه فرصت آن را فراهم کنیم. اگر ارتباطات کارکنان نفت با مردم محلی بیشتر شود، قطعا به اقتصاد منطقه کمک می‌شود و کم‌کم تلاش برای جمعیت‌پذیری در این شهرها هم افزون می‌شود. اسکان و زیرساخت با هم بی‌ارتباط نیست. سازندگان زیادی از بخش‌های مختلف کشور برای ساخت‌وساز به این منطقه آمده‌اند. بخشی از مجتمع‌هایی که خصوصی شده‌اند و دولتی نیستند، خیلی راحت با این ماجرا کنار آمده‌اند و مجتمع‌های بزرگ را برای اسکان گرفته‌اند. به او می‌گویم «آلودگی هوا که امکان نفس‌کشیدن را هم از افراد می‌گیرد، چگونه می‌تواند محلی برای زندگی کودکان باشد؟ حتی برای کارکنانی که آنجا کار می‌کنند هم بارها توصیه پزشکی شده که اگر فرضا دو هفته آنجا کار می‌کنند، برای مدتی بین یک هفته تا دو هفته از این آلودگی به دور باشند». او پاسخ می‌دهد: کسی نگفته خانواده در سایت صنعتی زندگی کنند. قاعدتا خانواده بناست که در یکی از نزدیک‌ترین نقاط شهری که مردم بومی هم آنجا تنفس کرده و زیست می‌کنند، زندگی کنند. سلامت و امنیت آن شهرها تأمین است. منکر آلودگی عسلویه نیستم اما وقتی از مرکز دور می‌شویم، سلامت و میزان آلایندگی به‌مراتب کاهش می‌یابد و شرایط زیست هم بهتر می‌شود. او در واکنش به حرف‌های عیسی کلانتری، معاون رئیس‌جمهوری و رئیس سازمان محیط زیست که گفته بود «از نظر قوانین محیط‌زیستی، عسلویه باید تعطیل شود» با خنده می‌گوید: نمی‌دانم اخباری که منعکس می‌شود، صحت دارد یا خیر اما آقای کلانتری هشدارهای مختلفی می‌دهد. اگر این حرف ملاک است، او درباره تهران هم بارها هشدار داده است. آیا یک مقام مسئول فقط هشدار می‌دهد و نباید کاری برای رفع این حجم آلودگی انجام دهد؟

کارکنان ناگزیر هستند بمانند

او در پایان این گفت‌وگو با اصرار بر اجرای این طرح می‌گوید: متخصص محل کار خود را انتخاب می‌کند. کارکنان ناگزیر هستند که این طرح را اجرائی کنند و وظیفه دارند که بیایند. به‌هرحال برای گازرسانی به بالای ۹۰درصد کشور، طبیعی است که برخی هم به زحمت بیفتند.

گذر

از سوی شرکت ملی نفت

تأیید حقوق ۳۷ میلیونی کاردر
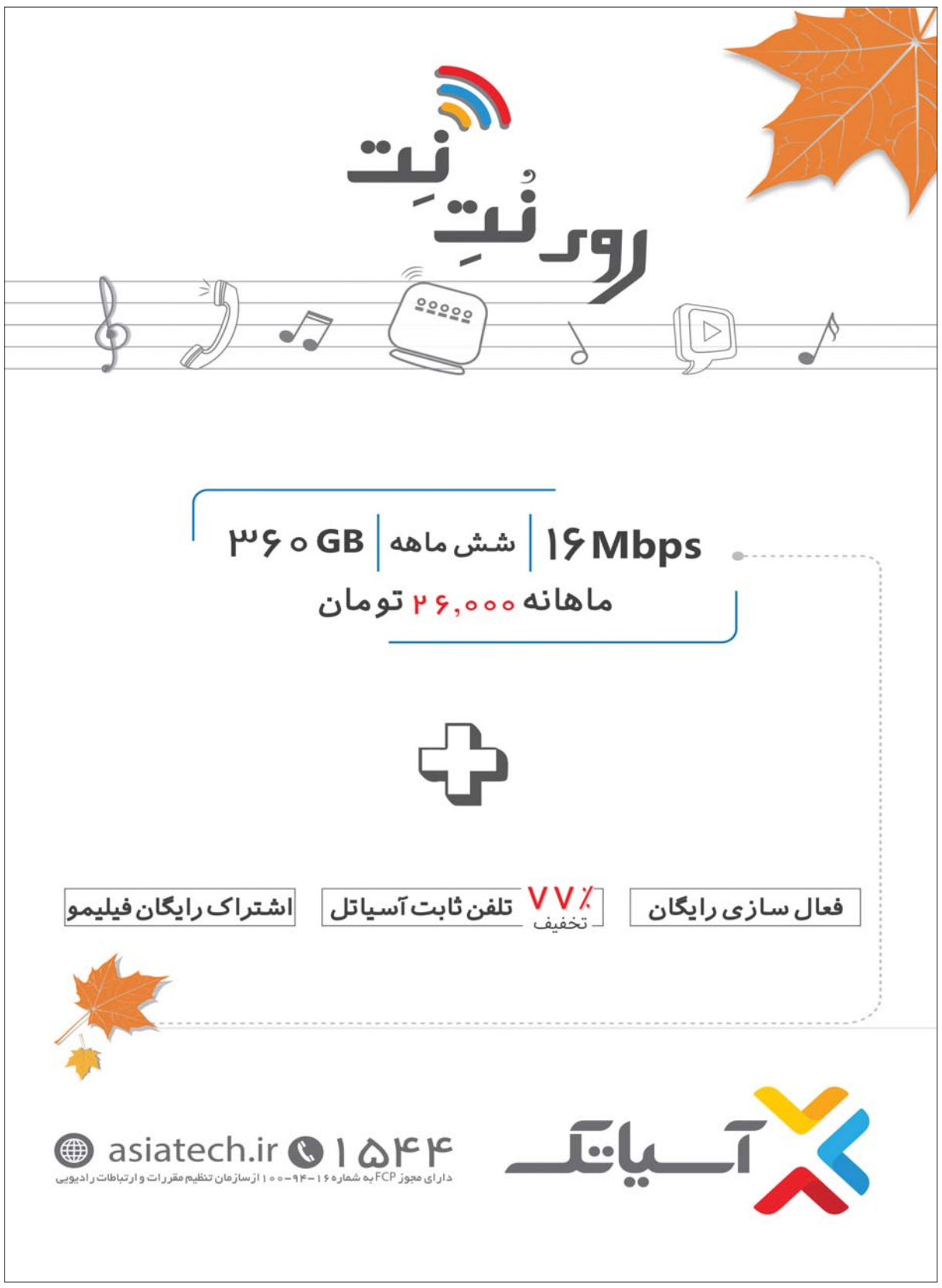
● شرکت ملی نفت با تأیید فیش حقوقی ۳۷ میلیون تومانی علی کاردر، معاون وزیر نفت، اعلام کرد سقف حقوق درباره وی رعایت شده و اضافه دریافتی او مربوط به معوقات بوده است. به گزارش مهر، در پی انتشار فیش حقوقی علی کاردر، معاون وزیر و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، این شرکت با انتشار توضیحاتی عنوان کرد که اضافه دریافتی وی مربوط به معوقات بوده است. در این توضیح که در وب‌سایت شرکت ملی نفت منتشر شده، آمده است: با عنایت به درج فیش حقوقی شهریورماه مدیر عامل محترم شرکت ملی نفت ایران در رسانه‌های جمعی توضیحات ذیل جهت تنویر افکار عمومی ارائه می‌شود. طبق مصوبه شورای حقوق و دستمزد سازمان اداری و استخدامی کشور از سال ۱۳۹۶ سقف حقوق کارکنان صنعت نفت شامل مدیرعامل، مدیران و کارکنان در حوزه‌های مختلف غیرعملیاتی ۲۱۷میلیون‌و ۳۵۰ هزار ریال تعیین شده که این موضوع به‌صورت نرم‌افزاری در سیستم‌های کامپیوتری طراحی و بارگذاری شده است و در دسترس تمامی نهادهای نظارتی نیز می‌باشد، لذا مدیرعامل یا دیگر مدیران امکان دریافت مبلغی بیشتر از عدد فوق را ندارند، ضمنا طبق مصوبه مجلس شورای اسلامی این رقم در سال ۱۳۹۷ نیز ثابت مانده است. به‌همین‌دلیل بسیاری از مدیران و کارمندان باسابقه نفت نمی‌توانند بخش مهمی از مطالبات خود را دریافت کنند و مازاد سقف حقوق از دریافتی کارکنان کسر می‌شود. کارکنان نفت بدون توجه به سابقه خدمت باید تا ۶۰سالگی در صنعت نفت کار کنند و به‌همین‌دلیل سابقه بسیاری از آنان به حدود ۴۰ سال و گاهی بالاتر هم می‌رسد. ازآنجاکه تمامی تعدیلات و معوقات کارکنان باید از طریق فیش حقوقی پرداخت شود، گاهی رقم فیش حقوقی ماهانه از رقم مصوب بیشتر می‌شود که به‌هیچ‌عنوان به معنی دریافت بالاتر از سقف مصوب نیست و همان‌گونه که گفته شد مربوط به مواردی مانند طلب یا تعدیل ماه‌های گذشته یا بدهی‌هایی مانند وام‌های دریافتی و علی‌الحساب حقوق است که در متن فیش حقوقی به‌صورت عدد منفی خود را نشان می‌دهند.